

ESIMESE ASTME KOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

10. veebruar 2005 *

Kohtuasjas T-291/04 R,

Enviro Tech Europe Ltd, asukoht Surrey (Ühendkuningriik),

Enviro Tech International, Inc., asukoht Chicago, Illinois (Ameerika Ühendriigid),
esindajad: advokaadid C. Mereu ja K. Van Maldegem,

hagejad,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: X. Lewis ja D. Recchia, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille esemeks on esiteks taotlus peatada komisjoni 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/73/EÜ, millega kohandatakse kahekümne üheksandat korda tehnika arenguga nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivi 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigusnormide ühtlustamise kohta (ELT L 152, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 448), n-propüülbromiidiga täiendamine, ja teiseks muude ajutiste meetmete kohaldamise taotlus,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHTU PRESIDENT

on andnud järgmise

määruse

Õiguslik raamistik

Üldine õiguslik raamistik

- 1 Nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiiv 67/548/EMÜ ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (ELT 1967, 196, lk 1; ELT eriväljaanne 13/01, lk 27), muudetud nõukogu 30. aprilli 1992. aasta direktiiviga 92/32/EMÜ, millega seitsmendat korda muudetakse direktiivi 67/548/EMÜ (EÜT 1992 L 154, lk 1; ELT eriväljaanne 13/11, lk 155), määrab teatud „ainete”, mis on määratletud kui „looduses esinevad või tootmismenetluse teel saadud keemilised elemendid ja keemilised ühendid, kaasa arvatud toodete püsivuse säilitamiseks vajalikud lisaained ja tootmismenetlusest tingitud

lisandid, kuid välja arvatud lahustid, mida ainest on võimalik eraldada, mõjutamata aine püsivust või muutmata selle koostist”, turuleviimise korra.

- 2 Direktiivi 67/548 vastuvõtmisest alates on seda muudetud mitmel korral ja viimati komisjoni 29. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/73/EÜ, millega kohandatakse kahekümne üheksandat korda tehnika arenguga direktiivi 67/548 (ELT L 152, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 448).
- 3 Muudetud direktiivi 67/548 artikkel 4 määrab, et aineid liigitatakse nende omaduste alusel artikli 2 lõikes 2 sätestatud kategooriate järgi. Keemilise aine liigitamisel „ohtlikuks” tuleb selle pakenditel kasutada asjakohast märgistust, mis sisaldab ohutunnuseid, tüüpväljendeid (R-väljendid), mis viitavad ohtlike ainete kasutamisel esinevatest ohtudest tulenevatele konkreetsetele riskidele ja ka tüüpväljendeid, mis viitavad aine ohutule kasutusele (S-väljendid).
- 4 Muudetud direktiivi 67/548 artikli 2 lõike 2 kohaselt on direktiivi mõttes „ohtlikud” need ained ja valmistised, mis on täpsemalt „eriti tuleohtlikud”, „väga tuleohtlikud”, „tuleohtlikud” või „paljunemisvõimet kahjustavad”.
- 5 Muudetud direktiivi 67/548 artiklis 3 on sätestatud ainete liigitamiseks tehtavate katsete kohta, et:

„Käesoleva direktiivi raames keemiliste ainetega teostatavad katsed tuleb üldjuhul teha V lisas sätestatud meetodite kohaselt. Ainete füüsikalis-keemilised omadused määratakse V A-lisas määratletud meetodite kohaselt [...]”.

- 6 Muudetud direktiivi 67/548 V lisa punkt A.9 kehtestab meetodid leekpunkti määratlemiseks.
- 7 Muudetud direktiivi 67/548 artikli 4 lõike 2 kohaselt kohaldatakse ainete ja valmististe liigitamise ja märgistamise üldpõhimõtteid kooskõlas VI lisa esitatud kriteeriumidega, välja arvatud juhul, kui ohtlikele valmististele on määratud teistsugused nõuded eraldi direktiividega.
- 8 Muudetud direktiivi 67/548 VI lisa punkt 4.2.3 sätestab sigimishäireid põhjustavate ainete määratlemise tingimused ja jagab sellise mõjuga ained kolme kategooriasse:
 - kategooria 1: „ained, mis teadaolevalt kahjustavad inimeste sigivust” ja „ained, mis teadaolevalt põhjustavad inimestel arenguhäireid”;
 - kategooria 2: „ained, millesse tuleks suhtuda nii, nagu võiksid need kahjustada inimeste sigivust” ja „ained, millesse tuleks suhtuda nii, nagu võiksid nad inimestel põhjustada arenguhäireid”;
 - kategooria 3: „ained, mis võivad mõjutada inimeste sigivust” ja „ained, mis võivad inimestel põhjustada arenguhäireid”.

Direktiivi 67/548 tehnika arenguga kohandamine

9 Muudetud direktiivi 67/548 artikkel 28 sätestab:

„Muudatused, mis on vajalikud lisade kohandamiseks tehnika arenguga, võetakse vastu artiklis 29 sätestatud korras.”

10 Komisjon on oma märkustes märkinud, et praktikas konsulteerib ta direktiivi 67/548 tehnika arenguga kohandamise esialgse ettepaneku väljatöötamisel märgistuse ja liigitamisega tegeleva töögrupiga (edaspidi „töögrupp”). See grupp koosneb liikmesriikide määratud toksikoloogia ja liigitamise ekspertidest, keemiatööstuse esindajatest ja ka tööstusharu, mida asjaomased tooted eelkõige puudutavad, esindajatest. Pärast töögrupiga konsulteerimist esitab komisjon võetavate meetmete eelnõu direktiivi 67/548 artikli 29 kohaselt asutatud komiteele (edaspidi „regulatiivkomitee”).

11 Direktiivi 67/548 artikkel 29, muudetud nõukogu 14. aprilli 2003. aasta määruse (EÜ) nr 807/2003 konsulteerimiskorra kohaselt (ühehäälselt) vastuvõetud nõukogu õigusaktides sätestatud rakendusvolituste kasutamisel komisjoni abistavaid komiteesid käsitlevate sätete kohandamise kohta otsusega 1999/468/EÜ (EÜT L 122, lk 36; ELT eriväljaanne 01/04, lk 335), sätestab:

„1. Komisjoni abistab komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.”

- 12 Nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsuse 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused (EÜT L 184, lk 23) artikli 5 kohaselt:

„1. Komisjoni abistab regulatiivkomitee, kuhu kuuluvad liikmesriikide esindajad ja eesistujana komisjoni esindaja.

2. Võetavate meetmete eelnõu esitab komiteele komisjoni esindaja. Tähtaja jooksul, mille määrab eesistuja lähtuvalt küsimuse kiireloomulisusest, esitab komitee eelnõu kohta oma arvamuse. Arvamus esitatakse sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud asutamislepingu artikli 205 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepaneku põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse nimetatud artiklis sätestatud viisil. Eesistuja ei hääleta.

3. Kui kavandatavad meetmed on komitee arvamusega kooskõlas, võtab komisjon need viivitamata vastu, ilma et see piiraks artikli 8 kohaldamist.

[...]"

Asjaolud ja menetlus

- 13 N-propüülbromiid (edaspidi „nPB”) on lenduv orgaaniline lahusti, mida kasutatakse eelkõige tööstuslikuks puhastamiseks.
- 14 Enviro Tech Europe Ltd ja Enviro Tech International, Inc (edaspidi „hagejad”) tegelevad ainult ühe nPB baasil valmistatud toote Ensolv tootmise ja müügiga. Esimene äriühing on teise äriühingu Euroopa filiaal, kellel on ainuõigus Ensolvi müügiks Euroopas.
- 15 Komisjoni 1. märtsi 1991. aasta direktiivi 91/325/EMÜ, millega muudetakse tehnika arenguga kohandamiseks kaheteistkümnendat korda nõukogu direktiivi 67/548 (EÜT L 180, lk 1), vastuvõtmisega liigitati nPB direktiivi 67/548 I lisas ärritavaks ja tuleohtlikuks aineks.
- 16 Health & Safety Executive (Ühendkuningriigi tervishoiu ja turvalisusamet, edaspidi „HSE”) juhataja tegi 16.–18. jaanuarini 2002 toimunud töögrupi koosolekul ettepaneku liigitada nPB kategooria 2 paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks.

- 17 Hiljem tegi HSE uute teadusuuringute tulemuste alusel 2002. aasta aprillis ettepaneku liigitada nPB väga tuleohtlikuks aineks.
- 18 Seejärel on hagejad korduvalt selle liigituse vastu protesteerinud HSE, Euroopa Kemikaalide Büroo ja ka töögrupi juures ja esitanud neile oma seisukoha kaitseks teaduslikke andmeid ja põhjendusi.
- 19 Töörühm otsustas 2003. aasta jaanuaris toimunud koosolekul teha ettepaneku liigitada nPB väga tuleohtlikuks ja kategooria 2 paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks. Pärast selle otsuse vastuvõtmist on hagejad tagajärjetult püüdnud töögruppi veenda nPB osas uuesti arutelu avama.
- 20 Hagejad saatsid vastavalt 29. augustil ja 29. septembril 2003 komisjonile kaks kirja, milles nad taotlesid, et komisjon võtaks vajalikud meetmed nende vigade, mille alusel töögrupp tegi nPB suhtes ettepaneku, parandamiseks.
- 21 Komisjon teatas 3. novembril 2003 saadetud kahes kirjas hagejatele, et nende 29. augusti ja 29. septembri 2003. aasta kirjas esitatud põhjendused ei ole piisavad nPB liigitamise suhtes tehtud töögrupi ettepaneku (edaspidi „komisjoni vastused”) muutmiseks.

- 22 Hagejad esitasid 23. detsembril 2003 Esimese Astme Kohtu kantseleisse komisjoni vastuste peale tühistamishagi ja kahju hüvitamise hagi.
- 23 Veidi aega pärast nimetatud hagi esitamist teatati hagejatele, et regulatiivkomitee koguneb 15. jaanuaril 2004, et kiita heaks direktiivi 67/548 29. korda tehnika arenguga kohandamine.
- 24 Esimese Astme Kohtu kantseleisse 30. detsembril 2003 saabunud eraldi dokumendiga esitasid hagejad EÜ artiklite 242 ja 243 alusel taotluse ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustavale kohtunikule komisjoni vastuste täideviimise peatamiseks ja komisjoni takistamiseks 15. jaanuaril 2004 plaanis oleval regulatiivkomitee koosolekul teha ettepanek nPB ümberliigitamiseks direktiivi 67/548 29. korda tehnika arenguga kohandamise raames.
- 25 See ajutiste meetmete kohaldamise taotlus lükati tagasi Esimese Astme Kohtu presidendi 3. veebruari 2004. aasta määrusega kohtuasjas T-422/03 R: Enviro Tech Europe ja Enviro Tech International v. komisjon (EKL 2004, lk II-469).
- 26 Hagejad esitasid 5. aprillil 2004 Esimese Astme Kohtule EÜ artiklite 242 ja 243 alusel uue ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles nad palusid, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peataks „komisjoni poolt nPB lisamise direktiivi 67/548 29. korda tehnika arenguga kohandamisel”. Oma taotluses viitasid hagejad sellele, et regulatiivkomitee koosolek direktiivi 67/548 29. korda tehnika arenguga kohandamiseks peaks toimuma 14. aprillil 2004.

- 27 Komisjon võttis 29. aprillil 2004 ametlikult vastu direktiivi 2004/73, mis liigitas nPB väga tuleohtlikuks (R 11) ja kategooria 2 paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks (R 60).
- 28 Teine ajutiste meetmete kohaldamise taotlus lükati tagasi Esimese Astme Kohtu presidendi 2. juuli 2004. aasta määrusega kohtuasjas T-422/03 R II: Enviro Tech Europe ja Enviro Tech International v. komisjon (EKL 2004, lk II-2003).
- 29 Hagejad esitasid 20. juulil 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse direktiivi 2004/73 osalise tühistamise ja kahju hüvitamise hagi.
- 30 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 alusel esitas kostja Esimese Astme Kohtu kantseleisse 7. septembril 2004 saabunud eraldi dokumendiga vastuvõetamatuse vastuväite. Hagejad esitasid selle vastuväite kohta oma seisukohad 25. oktoobril 2004.
- 31 Esimese Astme Kohtu kantseleisse 3. novembril 2004 saabunud eraldi dokumendiga esitasid hagejad käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse. Selles taotluses palusid nad, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik teeks Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 105 lõike 2 alusel määruse enne komisjoni märkuste esitamist.
- 32 Komisjon esitas ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta oma märkused 15. novembril 2004.

Nõuded

33 Hagejad palusid esitatud taotluses ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul:

- „tuvastada, et hagejate taotlus on vastuvõetav ja põhjendatud”;
- „tuvastada, et on alus ajutiste meetmete kohaldamiseks hagejatele tekkida võiva korvamatu kahju ärahoidmiseks”;
- „peatada nPB lisamine komisjoni poolt direktiivi [2004/73] kohandamisel kuni põhinõude osas kohtuotsuse tegemiseni”;
- „kohustada komisjoni teavitama liikmesriike ajutiste meetmete kohaldamisest, et hoida ära liikmesriikide poolt nPB ümberliigitamine kuni põhinõude osas kohtuotsuse tegemiseni”;
- „mõista kohtukulud välja komisjonilt”.

34 Komisjon palus ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul:

— jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

35 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 104 lõige 2 sätestab, et ajutiste meetmete taotluses tuleb nimetada hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad (*fumus boni iuris*) taotletava ajutise meetme kohaldamist. Need tingimused on kumulatiivsed, mistõttu tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotlus jätta rahuldamata, kui mõni nendest ei ole täidetud (Euroopa Kohtu presidendi 14. oktoobri 1996. aasta määrus kohtuasjas C-268/96 P (R): SCK ja FNK v. komisjon, EKL 1996, lk I-4971, punkt 30). Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik peab vastavalt asjaoludele hindama ka asjaomaseid huvisid (Euroopa Kohtu presidendi 23. veebruari 2001. aasta määrus kohtuasjas C-445/00: Austria v. nõukogu, EKL 2001, lk I-1461, punkt 73).

36 Lisaks on sellise koosmõjus hindamise puhul ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul ulatuslik kaalutusõigus ja ta võib konkreetsete asjaolude alusel vabalt otsustada, kuidas ja mis järjekorras nende erinevate eelduste esinemist tuleb kontrollida, kuna mitte ükski ühenduse õigusnorm ei määra, millises korras peab kohtunik otsustama ajutiste meetmete võtmise vajalikkuse üle (Euroopa Kohtu presidendi 19. juuli 1995. aasta määrus kohtuasjas C-149/95 P(R): komisjon v. Atlantic Container Line jt, EKL 1995, lk I-2165, punkt 23).

- 37 Käesolevat ajutiste meetmete kohaldamise taotlust tuleb hinnata ülal mainitud põhimõtetest lähtudes.

Poolte argumendid

Vastuvõetavus

- 38 Komisjon märgib oma märkustes, et põhinõue ja seetõttu ka ajutiste meetmete kohaldamise taotlus on ilmselgelt vastuvõetamatud. Komisjon väidab selles osas, et direktiiv 2004/73 on üldkohaldatav õigusakt ja et see ei puuduta hagejaid isiklikult.

- 39 Komisjon leiab ka hagejate kahju hüvitamise hagi suhtes, et kui ajutiste meetmete kohaldamise taotlus on esitatud seoses kahjunõudega, milles nõutakse hüvitist sellise akti tagajärjel tekkinud kahju heastamiseks, mille peale ei saa esitada tühistamishagi, siis võib hageja ainult erandlikel asjaoludel väita, et tal on õigustatud huvi saada ajutisi meetmeid kehtestav määrus (Esimese Astme Kohtu presidendi 12. detsembri 1995. aasta määrus kohtuasjas T-203/95 R: Connolly v. komisjon, EKL 1995, lk II-2919). Hagejad ei ole näidanud käesolevas asjas selliste asjaolude olemasolu.

- 40 Vastuseks sellele väidavad hagejad, et neil on EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel õigus vaidlustada direktiiv 2004/73 kolmel põhjusel.

- 41 Esiteks tuleneb ühenduse kohtupraktikast, et tühistamishagi võib esitada kõikide institutsioonide aktide suhtes, mille eesmärk on tekitada õiguslikke tagajärgi, nende laadist ja vormist olenemata.
- 42 Teiseks puudutab direktiiv 2004/73 hagejaid isiklikult, sest nad osalesid nPB ametlikul hindamisel, mida tuleb eristada direktiivi 2004/73 vastuvõtmise seadusandlikust menetlusest. Hagejate osalemine nPB ametlikul hindamisel tuleneb vähemalt komisjoni väljakujunenud praktikast ja on seega tava, mis seab hagejad erilisse olukorda. Lisaks ei ole komisjon nPB ametliku hindamise ajal täitnud oma kohustust uurida hagejate esitatud andmeid ja kaebusi hoolsalt ja erapooletult, see puudus allub kohtulikule kontrollile (Esimese Astme Kohtu 30. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-54/99: max.mobil v. komisjon, EKL 1999, lk II-313).
- 43 Kolmandaks väidavad hagejad, et neil on Ensolvi kasutamiseks varasem patendiõigus ja see eristab neid isiklikult (vt selle kohta Euroopa Kohtu 18. mai 1994. aasta otsus kohtuasjas C-309/89: Codorniu v. nõukogu, EKL 1994, lk I-1853). Hagejad täpsustavad, et „(intellektuaal)omandiõigus” ja äritegevuse vabadus on põhiõigused.
- 44 Lõpuks lisavad hagejad, et nende esitatud kahju hüvitamise hagi osas on nad tõendanud menetluse algatamise huvi.

Esmane hinnang (*fumus boni iuris*)

- 45 Hagejad leiavad, et nende põhinõue on esmapilgul (*prima facie*) põhjendatud. Hagejad leiavad, et direktiivi 2004/73 vastuvõtmisel on komisjon esiteks võtnud

omaks töögrupi arvamuse, teiseks jätnud täitmata kohustuse põhistada oma otsuseid viimaste teaduslike arengute alusel, kolmandaks jätnud hoolsalt ja erapooletult uurimata hagejate esitatud dokumendid ning neljandaks eiranud hagejate õigust olla ära kuulatud.

- 46 Eeltoodust tulenevalt on direktiiv 2004/73 ilmselgelt õigusvastane, kuna esiteks põhineb see ilmselgel hindamisveal ja sellega rikutakse direktiivi 67/548 artikleid 3, 4 ja 5, samuti V lisa punkti A.9, VI lisa punkti 4.2.3 ja VI lisa punkti 1.1. Teiseks rikutakse direktiiviga 2004/73 hagejate õiguspärast ootust, et nende esitatud andmeid hinnatakse hoolikalt, erapooletult ja kooskõlas direktiivi 67/548 sätetega. Kolmandaks on direktiiv 2004/73 vastuolus EÜ artikli 95 lõikega 3. Neljandaks rikub see ettevaatuspõhimõtet. Viiendaks leiavad hagejad, et komisjonil puudus pädevus direktiivi 2004/73 vastuvõtmiseks ning et viimati nimetatu rikub õiguskindluse ja õiguspärase ootuse, teaduslike arvamuste kõrge kvaliteedi ja sõltumatuse, proportsionaalsuse, võrdse kohtlemise, võimu kuritarvitamise keelu, samuti järelevalvekohustuse ja hea halduse põhimõtteid. Direktiivi 2004/73 vastu võttes on komisjon rikkunud veel nii hagejate õigust olla ära kuulatud kui ka oma kohustust viia uurimine läbi hoolikalt ja erapooletult.

Kiireloomulisus

- 47 Hagejad märgivad taotluses, et direktiivi 2004/73 ülevõtmise ning sellest tulenevate korvamatute majanduslike ja regulatiivsete tagajärgede ärahoidmine on kiireloomuline.
- 48 Esiteks, kui nPB liigitatakse väga tuleohtlikuks aineks, siis peavad hagejad täitma teatud norme ja turvanõudeid, mis takistaks neil oma toodete klientidele tarnimise jätkamist. Kohaldades direktiivi 67/548 sätteid koostöimes Euroopa Parlamendi ja

nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivi 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT L 200, lk 1; ELT eriväljaanne 13/24, lk 109) sätetega, tuleb Ensolvi sarnaseid segusid hagejate väitel liigitada nende koostisosade liigituse põhjal. Hagejad lisavad, et nagu direktiivi 67/548 VI lisa punktis 2.2.5 on ette nähtud, tuleb tuleohtlikku ainet sisaldavad valmistised liigitada tuleohtlikeks, välja arvatud juhul, kui valmistis „ei soodusta mingil viisil põlemist”. Nimetatud erand ei puuduta väga tuleohtlikke aineid ja seega ei saa seda nPB ümberliigitamiseks kohaldada. See kahjustaks hagejate võimalusi jätkata oma ainsa toote turustamist, mis omakorda ohustaks nende olemasolu.

- 49 Hagejad peaksid eelkõige muutma oma reklaammaterjali. Lisaks peaksid nad muutma „ohutuskaarte”, mis on valmistatud vastavalt komisjoni 5. märtsi 1991. aasta direktiivile 91/155/EMÜ, milles määratletakse ja sätestatakse ohtlike valmistisi käsitleva eriteabe süsteemi üksikasjalik kord direktiivi 88/379/EMÜ artikli 10 rakendamiseks (EÜT 1991, L 76, lk 35; ELT eriväljaanne 13/10, lk 233). Samuti peaksid hagejad muutma oma tootmis- ja transpordiprotsessi ning teavitama oma kliente sellest, et viimased peavad märkimisväärselt muutma oma ladustamis-, käitlemis- ja transporditavasid. Hagejate väitel nende uute koormavate kohustuste ja nendega seotud kulutuste tõttu, mis tulenevad muu hulgas kindlustusmaksete märkimisväärselt suurenemisest, ei peetaks Ensolvi enam ahvatlevaks asendustooteks teistele enamohtlikele ainetele ja see muudaks olematuks selle toote konkurentsieelise. Kuna hagejate äritegevus põhineb üksnes kõnealuse toote tootmisel, oleks nende olemasolu ohus.

- 50 Lisaks väidavad hagejad, et nPB liigitamine paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks kategoorias 2 tooks kaasa nPB ja seejärel Ensolvi turult kõrvaldamise lühima võimaliku aja jooksul vastavalt nõukogu 11. märtsi 1999. aasta direktiivile 1999/13/

EÜ teatavates toimingutes ja seadeldistes orgaaniliste lahustite kasutamise tulemusena tekkivate lenduvate orgaaniliste ühendite heitkoguste piiramise kohta (EÜT 1999, L 85, lk 1; ELT eriväljaanne 15/04, lk 118). Selline uus liigitamine toob edaspidi samuti kaasa nPB-le loa andmise korra muutmise tulevase „REACH-määrusega”.

- 51 Lõpuks leiavad hagejad, et nPB ümberliigitamine toob kaasa selle, et hagejate patenteeritud segu „ei täida enam või [...] keelatakse täitmast kaubanduslikku funktsiooni ning see muutub seega tarbetuks”. Hagejate patent, mis puudutab Ensolvi ja puhastustehnoloogiat, mis seisneb rasva eemaldamises auru abil, põhineb eeldusel, et nPB ei ole omadustelt tuleohtlik ega ohtlik, nagu nimetatud patendist nähtub. Ümberliigitamisega võetaks patendilt tehniline väärtus ning „muudetakse hagejate kõnealusest patendist sõltuv turupositsioon olematuks”. Hagejad lisavad, et kui nPB tõrjutakse järk-järgult turult või seda ei osteta enam teatud õigusaktidest tulenevatel või majanduslikel põhjustel, lõpetavad hagejad oma tegevuse, millest tulevikus tekkivaid kaotusi ja kahju ei ole võimalik hinnata ega korvata.
- 52 Vastuseks nendele argumentidele leiab komisjon, et hagejad liialdavad neile tekkiava kahju osas ja et nimetatud kahju saab heastada rahalise hüvitise määramisega.
- 53 Esiteks ei ole hagejad olnud piisavalt täpsed näitamaks direktiivi 2004/73 mõju nende patendile. Esmalt ei viidata patendis nPB enda tuleohtutele omadustele. Teisalt, kui nPB on liigitatud tuleohtlikuks juba 1991. aastast, siis patenditaotlus on esitatud 23. detsembril 1996 ja patent on antud 29. septembril 1999. Komisjon ei saa aru, kuidas nPB liigitamine paljunemisevõimet kahjustava toimega aineks kategoorias 2 mõjutab kõnealust patenti. Lisaks ei ole hagejad näidanud ei seda, et nPB uuel liigitamisel oleks mõju patendi objektiks olevale puhastusmeetodile ega ka seda, et nPB asendamine teiste lahustitega oleks võimatu.

- 54 Teiseks kahtleb komisjon hagejate esitatud analüüsi õigsuses, mis puudutab direktiivi 67/548 koosmõju direktiiviga 1999/45, ning eelkõige osas, milles käsitletakse vajadust liigitada Ensolv ümber vaid seetõttu, et nPB-d loetakse väga tuleohtlikuks valmistiseks.
- 55 Kolmandaks leiab komisjon, et nPB uus liigitamine paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks kategoorias 2 ei tähenda vältimatult nPB turult kõrvaldamist direktiivi 1999/13 alusel.
- 56 Hagejate edasised argumendid „REACH-määruse” võimalike mõjude kohta on spekulatiivsed ja oletuslikud, kuna esiteks ei ole kõnealust määrust veel vastu võetud ja teiseks on võimatu ennustada nende testide tulemusi, mis sellega seoses tuleb teha.
- 57 Komisjon märgib veel, et asjaolu, et hagejad on esitanud lepinguvälise kahju hüvitamise hagi ilma ettemaksu või eelnevat hüvitist nõudmata, näitab, et hagejad leiavad ka ise, et rahaline hüvitis võiks olla piisav heastus.
- 58 Isegi kui oletada, et hagejad kaotavad turuosa, ei ole nad tõendanud, et struktuurilised või juriidilised takistused teeksid neil võimatuks olulise turuosa tagasisaamise näiteks turunduse abil (Euroopa Kohtu presidendi 11. aprilli 2001. aasta määrus kohtuasjas C-471/00 P(R): komisjon v. Cambridge Healthcare Supplies, EKL 2001, lk I-2865, punktid 110 ja 111).

- 59 Lõpetuseks on hagejad jätnud tõendamata, kuidas direktiiv 2004/73 võiks neid sundida äritegevust lõpetama. Komisjon lisab, et sellist kahju tõendavate tõendite puudumine on erakordselt oluline, kuna esiteks on ebatõenäoline, et direktiiv 2004/73 tooks enne selle ülevõtmise tähtaja lõppemist, see tähendab enne 31. oktoobrit 2005, kaasa mingeid tagajärgi ja teiseks ei ole siiani ükski liikmesriik teatanud, et ta on direktiivi üle võtnud.

Ajutiste meetmete võtmise üle otsustava kohtuniku hinnang

- 60 Kuivõrd poolte kirjalikud märkused sisaldavad kogu vajalikku informatsiooni, et otsustada ajutiste meetmete kohaldamise taotluse üle, ei ole vaja nende suulisi selgitusi ära kuulata.
- 61 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei kontrollita hagi vastuvõetavust ajutiste meetmete kohaldamise menetluses põhimõtteliselt, et vältida kohtuasja ette ära otsustamist põhinõudes. Kui aga väidetakse nagu käesolevas kohtuasjas, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlusega seotud hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu, siis võib osutada vajalikuks kontrollida, kas esinevad teatud asjaolud, mis võimaldavad hagi vastuvõetavust esmapilgul hinnata (Esimese Astme Kohtu presidendi 15. veebruari 2000. aasta määrus kohtuasjas T-1/00 R: Hölzl jt v. komisjon, EKL 2000, lk II-251, punkt 21, ja Esimese Astme Kohtu presidendi 8. augusti 2002. aasta määrus kohtuasjas T-155/02 R: VVG International jt v. komisjon, EKL 2002, lk II-3239, punkt 18).
- 62 EÜ artikli 230 neljanda lõigu kohaselt võib „[i]ga füüsiline või juriidiline isik [...] algatada menetluse temale adresseeritud otsuse vastu ja sellise otsuse vastu, mis teda otseselt ja isiklikult puudutab, kuigi vormiliselt on see teisele isikule adresseeritud

määrus või otsus". Kuigi EÜ artikli 230 neljas lõik ei käsitle selgesõnaliselt üksikisikute direktiivi vastu esitatud tühistamishagide vastuvõetavust, tuleneb Euroopa Kohtu praktikast ometi selgelt, et sellise hagi vastuvõetamatuks tunnistamiseks ainuüksi sellest asjaolust ei piisa (Esimese Astme Kohtu 17. juuni 1998. aasta otsus kohtuasjas T-135/96: UEAPME v. nõukogu, EKL 1998, lk II-2335, punkt 63, ja Esimese Astme Kohtu 10. septembri 2002. aasta määrus kohtuasjas T-223/01: Japan Tobacco ja JT International v. parlament ja nõukogu, EKL 2002, lk II-3259, punkt 28).

- 63 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on akt üldkohaldatav, kui see kuulub kohaldamisele objektiivselt määratletud olukordades ning loob õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktselt määratletud isikute ringile (Esimese Astme Kohtu 10. juuli 1996. aasta otsus kohtuasjas T-482/93: Weber v. komisjon, EKL 1996, lk II-609, punkt 55, ja Esimese Astme Kohtu 15. detsembri 2000. aasta määrus kohtuasjas T-113/99: Galileo ja Galileo International v. nõukogu, EKL 2000, lk II-4141, punkt 48).
- 64 Käesolevas asjas toob direktiivist 2004/73 tulenevate nPB liigitamise ja märgistamise eeskirjade muutmine kaasa teatud õiguslikud tagajärjed nPB tootjatele ja kasutajatele ühenduses. Sellest tulenevalt tundub esmapilgul, et direktiivi 2004/73 kohaldatakse objektiivselt määratletud olukordades ja see loob õiguslikke tagajärgi üldiselt ja abstraktselt määratletud isikute ringile. Esmapilgul on see direktiiv seega oma laadilt ja ulatuselt üldine.
- 65 Siiski ei ole võimatu, et säte, mis on oma laadilt ja ulatuselt üldine, võib isiklikult puudutada füüsilist või juriidilist isikut, kui kõnealune säte mõjutab neid mingi neile omase tunnuse või neid iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab ning seega individualiseerib neid samamoodi kui otsuse adressaati (Euroopa Kohtu 16. mai 1991. aasta otsus kohtuasjas C-358/89: Extramet Industrie v. nõukogu, EKL 1991, lk I-2501, punkt 13; eespool punktis 43 viidatud kohtuotsus Codorniu v. nõukogu, punkt 19, ja Euroopa Kohtu 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-451/98: Antillean Rice Mills v. nõukogu, EKL 2001, lk I-8949, punkt 49).

- 66 Hagejate esitatud asjaolusid arvesse võttes tuleb käesolevas kohtuasjas tõsiselt kahelda, et direktiiv 2004/73 puudutaks neid isiklikult.
- 67 Esiteks tuleb märkida, et isiku ühel või teisel viisil osalemine ühenduse akti vastuvõtmisele eelnevas menetluses määratleb ta kõnealuse aktiga seoses eristuvana vaid siis, kui kohaldatavas ühenduse õigusaktis on sellele isikule ette nähtud teatud menetluslikud tagatised (Esimese Astme Kohtu 3. juuni 1997. aasta määrus kohtuasjas T-60/96: Merck jt v. komisjon, EKL 1997, lk II-849, punkt 73, ja 15. septembri 1998. aasta määrus kohtuasjas T-109/97: Molkerei Großbraunshain ja Bene Nahrungsmittel v. komisjon, EKL 1998, lk II-3533, punktid 67 ja 68).
- 68 Käesolevas asjas ei tundu esmapilgul, et sätetega, millele hagejad ajutiste meetmete kohaldamise taotluses toetuvad, antakse neile menetlusõigused, mida võiks kasutada direktiivi 67/548 tehnika arenguga kohandamise menetluses. Direktiivi 67/548 VI lisa punkti 1.2, mis sätestab, et viimati nimetatud lisa on „adresseeritud kõigile neile (tootjatele, importijatele, siseriiklikele asutustele), kes tegelevad ohtlike ainete ja valmististe liigitamise ja märgistamisega” ei saa tõlgendada selliselt, et see annaks hagejatele mainitud menetluslikke tagatisi. Esmapilgul on olukord sama direktiivi 67/548 VI lisa punktide 1.7.2 ja 4.1 osas. Esmapilgul annavad nimetatud sätted tootjatele, importijatele või edasimüüjatele üksnes õiguse või kohustuse edastada teatud informatsiooni või ettepanekuid liikmesriikidele, kuid ei anna neile mingeid menetluslikke eelisõigusi, mida saaks kasutada direktiivi 67/548 tehnika arenguga kohandamise menetluses.
- 69 Lisaks tundub, et hagejad püüavad toetada oma argumente asjaoluga, et nad osalesid „ametlikus menetluses”, mis erineb direktiivi 2004/73 vastuvõtmiseni viinud „seadusandlikust menetlusest”. Tuleb siiski tõdeda, et esmapilgul tundub, et selline

eristamine ainult rõhutab asjaolu, et hagejad ei ole lõplikult vastu võetud õigusakti suhtes isiklikult eristatud, vähemalt seetõttu, et nende jaoks ei ole ette nähtud mingeid erilisi menetluslikke tagatise kõnealuse akti vastuvõtmise osas. Viimase punkti osas ei tõenda hagejate ajutiste meetmete kohaldamise taotluses esitatud tõendid esmapilgul, et direktiiv 2004/73 puudutaks neid isiklikult põhjusel, et see õigus tuleneb komisjoni tegevuspraktikast või „tavast”, millele toetudes oleks neil õigus osaleda direktiivi 2004/73 vastuvõtmisele eelnevas „ametlikus menetluses”. Samuti on esmapilgul ainetu hagejate viide komisjoni kohustusele uurida nende 29. augusti 2003. aasta ja 29. septembri 2003. aasta kirja hoolikalt ja erapooletult. Esmapilgul ei pea komisjon sellise kohustuse pinnal võtma arvesse hagejate erilist olukorda direktiivi 2004/73 andmisel ega kaasama neid mingil erilisel viisil selle akti vastuvõtmise menetlusse.

- 70 Teiseks tuleb sedastada, et vastupidiselt hagejate seisukohale ei ole esmapilgul ilmne, et tulenevalt litsentsist, mis annab neile õiguse kasutada Ensolvi patenti, on nad võrreldavas olukorras kohtuasja Codorniu v. nõukogu hagejaga (eespool punkt 43). Selles kohtuasjas vaidlustatud sättega, millega lubati ainult Prantsuse ja Luksemburgi tootjatel kasutada mõistet „crémant”, takistati Codorniu kasutada graafilist kaubamärki, mida ta oli kasutanud aastast 1924. Esmapilgul ei tundu, et hagejate esitatud asjaolud tõendaksid, et direktiiviga 2004/73 takistatakse neid kasutamast oma ainuõigusi või, teise võimalusena, võetakse neilt need õigused ära.

- 71 Seega on tõsine alus kahelda, et direktiiv 2004/73 puudutab hagejaid isiklikult. Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik leiab käesolevas asjas, et ei ole vajalik jätkata uurimist, kas tühistamishagi on esmapilgul vastuvõetav. Samuti ei ole vaja võtta seisukohta komisjoni argumentide suhtes, mis puudutavad ajutiste meetmete kohaldamise taotluse vastuvõetamatust põhjusel, et see on seotud kahjunõudega, milles nõutakse hüvitist sellise õigusakti tagajärjel tekkinud kahju heastamiseks, mille suhtes ei saa esitada tühistamishagi. Igal juhul on hagejad jätnud tõendamata, et ajutiste meetmete kohaldamine oleks kiireloomuline.

- 72 Selles osas tuleb meenutada, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kiireloomulisust hinnatakse selle alusel, kas on vaja teha esialgne otsus vältimaks ajutisi meetmeid taotleval poolel raske ja korvamatu kahju tekkimist (Euroopa Kohtu presidendi 6. veebruari 1986. aasta määrus kohtuasjas 310/85 R: *Deufil v. komisjon*, EKL 1986, lk 537, punkt 15, ja Esimese Astme Kohtu presidendi 30. juuni 1999. aasta määrus kohtuasjas T-13/99 R: *Pfizer Animal Health v. nõukogu*, EKL 1999, lk II-1961, punkt 134). Viimati nimetatu peab tõendama, et ta ei saa oodata põhinõude lahendamist, ilma et talle tekiks selline kahju (Euroopa Kohtu presidendi 8. mai 1991. aasta määrus kohtuasjas C-356/90 R: *Belgia v. komisjon*, EKL 1991, lk I-2423, punkt 23, ja Esimese Astme Kohtu presidendi 15. novembri 2001. aasta määrus kohtuasjas T-151/01 R: *Duales System Deutschland v. komisjon*, EKL 2001, lk II-3295, punkt 187).
- 73 Kahju vältimatus ei pea olema tõendatud absoluutse kindlusega, piisab, eriti kui kahju tekkimine sõltub mitme teguri esinemisest, kui kahju tekkimist saab piisava tõenäosusega ette näha (Euroopa Kohtu presidendi 14. detsembri 1999. aasta määrus kohtuasjas C-335/99 P(R): *HFB jt v. komisjon*, EKL 1999, lk I-8705, punkt 67). Siiski peab hageja tõendama asjaolusid, mille alusel võib tulevast kahju pidada raskeks ja korvamatuks (eespool viidatud määrus *HFB jt v. komisjon*, punkt 67).
- 74 Kuigi väljakujunenud seisukoha järgi ei peeta majanduslikku kahju korvamatuks ega isegi raskesti korvatavaks, välja arvatud erakorralistel asjaoludel, kuna selle eest on hiljem võimalik maksta rahalist hüvitist (Euroopa Kohtu presidendi 18. oktoobri 1991. aasta määrus kohtuasjas C-213/91 R: *Abertal jt v. komisjon*, EKL 1991, lk I-5109, punkt 24, ja Esimese Astme Kohtu presidendi 28. mai 2001. aasta määrus kohtuasjas T-53/01 R: *Poste Italiane v. komisjon*, EKL 2001, lk II-1479, punkt 119), siis samuti on väljakujunenud seisukoht, et ajutiste meetmete kohaldamine on õigustatud juhul, kui ilma ajutisi meetmeid võtmata satuks hageja olukorda, mis võib ohustada tema olemasolu või halvendada pöördumatult tema turuseisundit (vt selle

kohta Esimese Astme Kohtu presidendi 20. juuli 2000. aasta määrus kohtuasjas T-169/00 R: Esedra v. komisjon, EKL 2000, lk II-2951, punkt 45, ja Esimese Astme Kohtu presidendi 27. juuli 2004. aasta määrus kohtuasjas T-148/04 R: TQ3 Travel Solutions Belgium v. komisjon, EKL 2004, lk II-3027, punkt 46).

- 75 Käesolevas kohtuasjas tuleb uurida, kas hagejad on piisavalt tõendanud, et nPB uus liigitamine direktiivi 2004/73 alusel saab rikkuda nende õigusi sellisel määral, et see põhjustab neile raske ja korvamatu kahju enne, kui Esimese Astme Kohus teeb põhinõude kohta otsuse.
- 76 Selles osas tuleb eraldi uurida esiteks tagajärgi, mis tekivad hagejate kaubanduslikule ja majanduslikule olukorrale nPB liigitamisest väga tuleohtlikuks aineks, teiseks tagajärgi, mis tekivad hagejate kaubanduslikule ja majanduslikule olukorrale nPB liigitamisest paljunemisevõimet kahjustava toimega aineks kategoorias 2, ning kolmandaks nende mõlema liigitamise tagajärgi hagejate õigustele, mis on seotud Ensolvi patendiga.
- 77 Esiteks, mis puudutab nPB liigitamist väga tuleohtlikuks aineks, leiavad hagejad põhimõtteliselt, et muudetud direktiivi 67/548 sätted koosmõjus direktiivi 1999/45 sätetega toovad kaasa selle, et Ensolv tuleb liigitada väga tuleohtlikuks valmistiseks. Sellise liigitamise tagajärjel tekib hagejatel kohustus välja vahetada reklaammaterjal ja „ohutuskaardid”, samuti muuta tootmis- ja transpordiprotsesse. Kui lisaks võtta arvesse Ensolvi liigitamisest tulenevad ebamugavused, siis ei eristu see hagejate väitel enam teistest toodetest ja selle kasutamisest tekkivad kulud on ülemäära suured, mis muudab olematuks hagejate viimaste aastate jooksul saavutatud turueelise.

- 78 Isegi kui oletada, et nPB liigitamine väga tuleohtlikuks aineks tooks tõesti kaasa Ensolvi ümberliigitamise, milles komisjon kahtleb, tuleb tõdeda, et hagejad ei ole tõendanud, et kõnealune muutus tooks hagejate majanduslikule ja kaubanduslikule olukorrale kaasa raskeid ja korvamatuid tagajärgi.
- 79 Esiteks ei ole hagejad esitanud tõendeid, mille alusel võiks hinnata neile reklaammaterjali ja „ohutuskaartide” ning tootmis- ja transpordiprotsessi muutmisest väidetavalt tekkivad rahalisi kulutusi.
- 80 Hagejate ajutiste meetmete kohaldamise taotluses esitatud argumendid ja tõendid on liiga ebatäpsed ja ebapiisavad, et hinnata hagejate klientidele Ensolvi liigitamisest väga tuleohtlikuks aineks tuleneda võivate piirangute tegelikku olemasolu ja raskust. Need tõendid on ebapiisavad ka selleks, et hinnata Ensolviga konkureerivate toodete iseloomulikke omadusi või nende turgude, kus Ensolvi müüakse, muid iseloomulikke omadusi, ja veel vähem piisavad tõendamaks, et nPB ja võimalik, et ka Ensolvi uus liigitamine tooks kaasa hagejate käibe või turuosa raske ja korvamatu vähenemise.
- 81 Selles osas ei saa pidada väidetud tagajärgi tõendavaks piisavaks tõendiks ajutiste meetmete taotlusele lisatud Envirotech Europe ühe juhataja vande all antud seletust.
- 82 Piisavaks tõendiks ei saa pidada ka hagejate ühe edasimüüja seletust, mis on samuti lisatud ajutiste meetmete kohaldamise taotlusele. Kõnealune edasimüüja kinnitab

oma seletuses, et kui tema ostjad lõpetavad Ensolvi ostmise, siis lõpetab tema selle tellimise hagejatelt. Edasimüüja seletused on siiski ebapiisavad tõendamaks esiteks seda, et lõppostjad käituvad tegelikkuses nimetatud viisil ja teiseks seda, kui rasked võivad olla hagejatele tekkivad tagajärjed. Lisaks ei ole hagejad täpsustanud, milline osakaal on selle ilmselt üksnes Suurbritannias ja Iirimaaal tegutseva edasimüüja ostudel tema kogumüügis.

83 Lisaks, isegi kui oletada, et hagejad on piisavalt tõendanud, et nad kaotavad nPB ümberliigitamise tõttu märkimisväärse turuosa, ei ole nad tõendanud, et struktuurilised või juriidilised takistused segaksid neil kaotatud turuosast märkimisväärse osa tagasivõitmist näiteks sobivate turundusmeetmete abil (vt analoogiline määrus eespool punktis 58 viidatud kohtuasjas komisjon v. Cambridge Healthcare Supplies, punkt 111).

84 Lõpuks, isegi kui oletada, et hagejad on tõendanud, et direktiivi 2004/73 kehtima jäämise tõttu ei müü nad Ensolvi enam ühenduse territooriumil, ei ole nad tõendanud, et see ohustaks nende olemasolu.

85 Esiteks, kuigi hagejad väidavad, et nad müüvad ainult ühte toodet ehk Ensolvi, ei ole nad märkinud, millisele osale nende kogukäibest vastab selle toote müük ühenduses. Seega ei ole tõendatud, et hagejad ei tegeleks väljaspool ühenduse territooriumi müügiga, mis võimaldaks neil jätkata oma tegevust seni, kuni Esimese Astme Kohus teeb otsuse põhinõude kohta.

- 86 Teiseks, hagejad ei ole esitanud mingeid tõendeid oma praeguse majandusliku olukorra kohta. Selliste tõendite puudumise tõttu ei saa millestki järeldada, et hagejatel ei ole rahalisi vahendeid, mille abil nad võiksid püsima jääda seni, kuni Esimese Astme Kohus teeb otsuse põhinõude kohta, isegi kui nad peaksid oma tegevuse ühenduse territooriumil täielikult lõpetama.
- 87 Kohtutoimiku materjalidest ei tulene, et nPB liigitamine väga tuleohhtlikuks aineks tekitaks hagejate majanduslikule ja kaubanduslikule olukorrale raskeid ja korvamatuid tagajärgi.
- 88 Teiseks, mis puudutab nPB liigitamist paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks kategoorias 2, siis hagejad väidavad sisuliselt, et see viiks nPB ja Ensolvi turult kõrvaldamiseni. Ilma, et oleks vaja võtta seisukohta sellise tagajärje tegelikkusele vastavuse kohta, tuleb kohe sedastada, et eespool (punktid 84–86) märgitud põhjustel ei ole hagejad tõendanud isegi seda, et neile tekiks raske ja korvamatu kahju olukorras, kui nad peaksid Ensolvi tootmise ühenduse territooriumil täielikult lõpetama.
- 89 Lisaks, kuigi hagejad väidavad, et nPB liigitamine paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks kategoorias 2 võib viia nende turuosa kaotamiseni, ei ole hagejad piisavalt tõendanud kõnealuse kaotuse tegelikkusele vastavust ega selle raskust või seda, et struktuurilised või juriidilised takistused segavad tal kaotatud turuosast märkimisväärse osa tagasivõitmist (vt eespool punkt 83).

- 90 „REACH-määrusest” tuleneva uue loa andmise korra tagajärgede osas tuleb sedastada, et neid norme, millele hagejad toetuvad, ei ole veel vastu võetud ja et nendest tekkida võiv kahju on järelikult täiesti oletuslik. Sellise iseloomuga kahju ei saa olla aluseks taotletud ajutiste meetmete kohaldamisele (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu presidendi 15. juuli 1998. aasta määrus kohtuasjas T-73/98 R: Prayon-Rupel v. komisjon, EKL 1998, lk II-2769, punktid 22, 26 ja 38; Esimese Astme Kohtu presidendi 8. detsembri 2000. aasta määrus kohtuasjas T-237/99 R: BP Nederland jt v. komisjon, EKL 2000, lk II-3849, punktid 57 ja 66, ning Esimese Astme Kohtu presidendi 15. jaanuari 2001. aasta määrus kohtuasjas T-241/00 R: Le Canne v. komisjon, EKL 2001, lk II-37, punkt 37).
- 91 Kohtutoimiku materjalide põhjal ei saa seega asuda seisukohale, et nPB ümberliigitamisest paljunemisvõimet kahjustava toimega aineks kategoorias 2 tekiksid hagejate majanduslikule ja kaubanduslikule olukorrale rasked ja korvamatud tagajärjed.
- 92 Kolmandana ja viimasena tuleb sedastada, et hagejate argumendid, mille kohaselt nPB uus liigitamine muudab Ensolvi patendi „tarbetuks”, on liiga üldised, et tõendada kahju võimalikku raskust ja korvamatust. Selles osas, milles hagejad soovivad näidata, et nPB ümberliigitamine võib õiguslikust seisukohast mõjutada nende ainuõigusi, ei ole nende argumendid piisavalt täpsed, detailsed ega põhistatud, et tõendada selliste tagajärgede tõenäolisust, raskust ja korvamatust. Lisaks osas, milles hagejad soovivad oma argumentidega näidata, et direktiivi 2004/73 kehtimajäämine mõjutab negatiivselt nende litsentsi kaubanduslikku väärtust, tuleb hagejate majanduslikku olukorda tõendavate tõendite puudumise tõttu asuda seisukohale, et käesolevas asjas ei ole tõendatud esiteks sellise kahju raskus (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 23. mai 1990. aasta määrus liidetud kohtuasjades C-51/90 R ja C-59/90 R: Comos-Tank jt v. komisjon, EKL 1990, lk I-2167, punkt 26), teiseks, et hagejate olemasolu oleks ohustatud (vt eespool punktid 85 ja 86) ning kolmandaks, et kõnealune kahju ei oleks hiljem rahaliselt hüvitatav.

- 93 Seega ei ole hagejad tõendanud, et direktiivi 2004/73 kehtimajäämine tekitaks neile raske ja korvamatu kahju. Seetõttu, ilma et oleks vaja uurida esmase hinnangu (*fumus boni iuris*) tingimuse täitmist ja kaaluda esindatud huvide tasakaalu, tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotlus jätta rahuldamata.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHTU PRESIDENT

annab määruse, millega otsustab:

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

Luxembourgis, 10. veebruaril 2005

Kohtusekretär

H. Jung

President

B. Vesterdorf